

ПРАВООХОРОНЕЦЬ, ВИПУСНИК ЛЬВДУВС МИКОЛА СОРОКАЧ:

«Повага до родинних традицій та національної культури – це основа патріотичного виховання молоді»

Українські поліцейські – одні з тих, хто продовжує мужньо боронити незалежність держави, захищати цивільних на деокупованих територіях та підтримувати публічний порядок. Цього разу свою історію розповів випускник університету, учасник АТО, нині – працівник Львівського районного управління № 1 Микола Сорокач, який нещодавно повернувся із Харківщини.

– Яким був Ваш досвід роботи у кримінальній поліції?

– Я починав працювати оперуповноваженим у Личаківському райвідділі міліції (зараз – поліції). На цій посаді перебував протягом п'яти років. Пізніше діяв як фахівець із боротьби з економічною злочинністю. Крім того, очолював декілька оперативних служб Львівщини.

– Окресліть детальніше період участі в антитерористичній операції?

– 2015-го року мене скерували на Донеччину. Наша група була закріплена за Краматорським районним відділом. Тоді було надзвичайно складно. Ми виявляли диверсійно-розвідувальні групи, громадян, які перейшли на бік ворога, колаборантів та інформаторів, а також розслідували справи загальнокримінальної спрямованості – вбивства, грабежі, розбої, вчинені силами терористичних республік, здійснювали численні затримання та арешти.

– Як люди на Харківщині, де Ви нещодавно перебували, поставилися до приходу військ ЗСУ та поліцейських?

– На цих теренах ми були з вересня 2022-го по лютий 2023-го. Траплялися пристосуванці до тих умов, які створювала окупаційна влада. Їхня позиція –

наслідок ще радянських впливів, інформаційної політики РФ та банального незнання української історії. Врешті-решт у них і сформувався ворожий менталітет. Але тішить, що лєвова частка мешканців Харківщини щиро вболіває за Україну та допомагає нашим воїнам. Ці люди розуміють реальний стан справ, приймають проєвропейський шлях нашої держави й волю до Перемоги.

– Якими були Ваші обов'язки на деокупованих територіях?

– Сприяння воїнам ЗСУ у звільненні населених пунктів, так звані «зачистки» вулиць, розкриття злочинів загальнокримінального спрямування, перевірка бойових позицій, виявлення боєприпасів та їх передача українським захисникам. Крім того, наш зведений загін працював на блокпостах. А у вихідні ми навідувалися до діток, надавали гуманітарну допомогу мало-забезпеченим родинам, просто були поряд, аби вони почувалися у безпеці. Присутність правоохоронців – обов'язкова умова підтримання порядку. Усі були сконцентровані на завданнях, ніхто не скаржився, попри всі труднощі. Головне – це злагоджений колектив, де одне одного розуміють з пів слова. Тільки тоді можливий успіх.

– Якими є визначальні риси сучасного українського поліцейського?

– Насамперед – патріотизм та людяність, прагнення захищати людей, яких позбавили мирного життя. Також сумлінне ставлення до своїх обов'язків й впевненість, що правда перемагає завжди. Додав би й стресостійкість, адже часто нести службу, особливо на деокупованих теренах, потрібно цілодобово.

– Що підіймало бойовий дух у найскладніші миті та не дозволяло зламатися психологічно?

– Всі, хто туди вирушав, заздалегідь мали потужну мотивацію, засновану на патріотичному відчутті. Перед поїздкою на Харківщину ми пройшли тритижневі тренування зі злагодження особового складу, навчилися працювати з технікою. Зауважу, що зараз дедалі більше людей прагнуть змінювати ситуацію в Україні, тож приєднуються до нас та докладають зусиль задля спільної справи.

– Перейдімо до іншої теми. Які Ваші враження від навчання у ЛьвДУВС?

– Лише позитивні. Це були гарні й бурхливі роки, які пам'ятатиму завжди. До того ж саме університет познайомив мене з коханою дружиною Оленою.

– Можете дати поради нашим здобувачам? На чому їм слід зосередитися?

– Найперша настанова – навчатися, готуватися фізично та загартовуватися морально.

Микола Сорокач (ліворуч) з побратимами

Приділяти увагу вивченню історії, української та всесвітньої, і законів. Ці знання не дозволять ворогові здолати нас на інформаційному фронті.

– Що головне в патріотичному вихованні сучасної української молоді?

– Великі увага та повага до

національних традицій, культури та родинного виховання, до тих неоціненних надбань, які для нас залишили пращури. Саме це і є основою патріотичного виховання.

Розмовляла Ганна Бенедюк, світлина з особистого архіву Миколи Сорокача

Як розвивати фінансову грамотність? Корисні лайфхаки від викладачки ЛьвДУВС

Сьогодні, в умовах важких змін, які відбуваються в економіці України, важливим є забезпечення високого рівня фінансової грамотності. Це здатність раціонально керувати грошима, планувати доходи й витрати, вибирати прибуткові напрями для інвестування та гарантувати власну фінансову безпеку. Йдеться не лише про вміння ухвалювати правильні фінансові рішення, а й про постійний саморозвиток та збільшення доходів з різних джерел. Тож доцентка кафедри фінансів та обліку Інституту управління, психології та безпеки ЛьвДУВС Наталія Шевченко поділилася порадами, як цього досягнути.

За словами фахівчині, фінансова грамотність передбачає чотири основні блоки: управління особистими коштами та сімейним бюджетом; вміння здійснювати фінансові розрахунки та робити інвестиції; можливість реалізувати власну справу; досягнення високого рівня фінансової безпеки.

Для побудови міцного грошового фундаменту важливо дотримуватися наступних порад.

ЛАЙФХАК № 1. Рахувати сімейний бюджет. Тобто постійно вести записи доходів та витрат, аналізувати різницю між ними. Це можна робити в блокноті, на комп'ютері (у Word чи Excel) або завдяки застосункам у смартфоні.

ЛАЙФХАК № 2. Почніть систему відсоткового бю-

джетування витрат. Для цього можна використовувати схему 50/20/20/10, де: 50% – поточні потреби (продукти, комунальні послуги, витрати на автомобіль та житло), 20% – бажання (відпочинок та розваги), 20% – побутові потреби (одяг, техніка, ремонт, умеблювання), 10% – інвестиції та заощадження. За потреби ці відсотки можна змінювати залежно від фінансового стану та цілей.

ЛАЙФХАК № 3. Створіть додаткову картку, на яку відкладатимете 10 % доходу. Рахунок (депозитний, накопичувальний чи інвестиційний) повинен приносити прибуток, це так звана «фінансова подушка безпеки».

ЛАЙФХАК № 4. Плануйте дорогі покупки заздалегідь. Це допоможе витратити кошти раціонально на щось корисне, а не купувати спонтанно. Отже, цей підхід дозволить шукати вигідні пропозиції, аналізувати якість та доцільність купівлі недешевих речей.

ЛАЙФХАК № 5. Опануйте перелік фінансових операцій різних установ. Вивчіть, які послуги надають банки, інвестиційні чи страхові компанії, недержавні пенсійні фонди. Крім того, з'ясуйте, використання яких послуг допоможе зберегти та примножити ваші доходи.

ЛАЙФХАК № 6. Розділяйте грошові заощадження. Тобто зберігайте кошти не лише готівкою, а й на картках, за змоги, в різних валютах.

ЛАЙФХАК № 7. Встановлюйте чіткі фінансові цілі, наприклад, накопичити суму, аби купити щось бажане або ж вкотре задонатити на ЗСУ.

ЛАЙФХАК № 8. Невпинно вдосконалюйтеся та опануйте нові знання. Для цього варто приділяти увагу фінансовій літературі, мотиваційним статтям та історіям розвитку. Буде корисною й участь у тренінгах, семінарах чи вебінарах з різних галузей.

ЛАЙФХАК № 9. Слід розширювати джерела отримання доходу. Це можуть бути цінні папери, депозит, оренда, торгівля на віртуальних ринках або ж навіть відкриття власного бізнесу.

ЛАЙФХАК № 10. Забезпечувати постійний контроль за захистом грошей. Не забувайте оновлювати паролі, не передавайте цю інформацію незнайомим особам, не відкривайте підозрілі електронні листи чи повідомлення, а також зберігайте фінансові документи в надійному сховку.

Й усе вдасться!

Ганна Бенедюк

БЛАГОДІЙНІСТЬ

Курсанти університету вкотре долучилися до доброї справи

Юнаки та дівчата завітали до закладу дошкільної освіти № 5, що у Львові. Тут перебувають дітки віком від 3 до 6 років. Це малюки, позбавлені батьківського піклування, та дітисироти.

Третьокурсники факультету № 1 вже традиційно допомогли навести лад на подвір'ї закладу, а також поспілкувалися із малечю.

До ініціативи доєдналася і доцентка кафедри кримінального процесу та криміналістики Богдана Стецик та провідний фахівець факультету № 1 Микола Пацкан.

Відзначимо, що представники університету привезли для діток солодкі гостинці та пообіцяли неодмінно навідатися до них знову вже найближчим часом.

Галина Лемішко

ЛьвДУВС організував конкурс патріотичних світлин серед школярів Львівщини

Свої роботи юні фотомитці присвятили українським героям та незламності нашого народу.

Конкурс відбувся за ініціативи відділення профорієнтаційної та комунікаційної роботи. Його провели з метою національно-патріотичного виховання молоді.

Переможцем став учень Зарудцівської гімназії Львівської міської ради Володимир Сава. Друге місце здобула Анна Клінгер, а третє – отримала Андріана Береснева. Обидві дівчини навчаються у СЗШ № 97 міста Львова.

Журі також визначило переможців в окремих номінаціях. Вихованець львівської СЗШ № 72 Назар Бохонко отримав першість за «найкращий творчий задум». А серед пейзажних фото перевагу віддали учениці ЗОШ «Берегиня» міста Львова Анастасії Яцків.

У номінації «Актуальність теми та

патріотизм» перемогли Назар Смочук з львівської СЗШ № 86 та Вікторія Сенюш, учениця СЗШ № 99 міста Львова.

Вітаємо переможців та призерів конкурсу! Бажаємо натхнення, творчого розвитку та нових здобутків!

Галина Лемішко

В університеті відбулася зустріч з екологами

До університету завітали представниці Яворівського національного природного парку – провідна фахівчиня з екології освіти Христина Гащук та науковиця Оксана Годованець. Вони розповіли здобувачам про роботу парку та окреслили аспекти збереження унікальних лісостепових ландшафтів флори та фауни України.

«Наш парк займається охороною та відтворенням краєвидів у межах Головного європейського вододілу. Він розділяє басейни річок, що впадають у Чорне та Балтійське моря. Регіон «Розточчя» є унікальним, адже тут зібрані численні багатства Полісся, Поділля та Карпат», – зауважила Оксана Годованець.

Спікерка підкреслила, що фахівці парку проводять спостереження та дослідження, зокрема на підконтрольних територіях, а також займаються обліком та підгодовує диких звірів, переважно у зимовий період.

Крім того, установа виконує природоохоронну, науково-дослідну, рекреаційну та еколого-просвітницьку функції.

«Згодом буютимуть найчарівніші квітки весни – першоцвіти, охороняти які тре-

ба задля комах. Нинішні зустрічі з молоддю спрямовані на те, аби відновити наші традиції та поділитися досвідом. Адже зараз ми намагаємося формувати дбайливе ставлення до всього живого», – зазначила експертка з екологічної освіти Христина Гащук. Вона також наголосила на шкоді від спалювання трави, питаннях щодо зміни клімату та зменшення родючості ґрунту.

«Ми маємо знати, які екологічні проблеми загрожують природі та як їм запобігати. Нині корективи в екологію України вносить війна, яка спричинила не лише інфраструктурні руйнації та гуманітарні втрати. Вона зумовила небезпеку для людей та природи навіть там, де активних бойових дій не відбувалося. Це явище має назву «екоцид», тобто злочини,

скоєні проти природи», – наголосив фахівець відділення соціально-гуманітарної роботи відділу кадрового забезпечення ЛьвДУВС Василь Барна.

Відзначимо, що захід організували, аби привернути увагу молоді до теми збереження довкілля.

Ганна Бенедюк

Курсанти дізналися про цікаві факти з історії фотографії

Вихованці факультету №1 побували у Львівському фотомузеї. Екскурсію для молоді провів один з ініціаторів його створення Роман Метельський. Завдяки його розповіді курсанти дізналися про історію першої світлини у світі, а також дізналися, хто автор найдорожчого фото.

Зауважимо, що 1826-го року Жозеф Нісефор Ньепс витратив 8 годин, аби перенести зображення на пластину. Він сфотографував вид з вікна, що відкривався з кімнати його будинку. І саме ця світлина стала першою в історії.

А от кольорове фото з'яви-

лося значно пізніше – у 1861-му. Його зробив відомий британський фізик Джеймс Максвелл. Проте його метод був надто складним. Тож кольорові світлини набули більшої популярності лише у середині наступного століття. Доти фотомитці

використовували інший спосіб – розмальовували зображення акварельними фарбами.

Найдорожча фотографія у світі – це «Рейн II» німецького майстра Андреаса Гурскі.

Її продали на аукціоні за рекордну суму – 4,3 мільйона доларів.

А от перше «космічне» фото зробили 1972-го. Екіпаж американського корабля «Аполлон-17» зазнімавав нашу

планету, повністю освітлену Сонцем. Згодом цю світлину назвали «Синій мармур». А кінематографісти доволі часто використовували її у фантастичних фільмах.

Галина Лемішко

П'ятірка книг з української історії

Упродовж віків українська нація проходила крізь численні випробування: війни, голод, репресії, переслідування інтелектуалів та митців... І нині, за словами Ліни Костенко, вона «загартована найвищим гартом». Попри все, українці продовжували створювати національну ідею та будувати державу. Й тепер світ засвідчує незламність, перед якою вороги – безсилі.

Редакція газети «Мій ЛьвДУВС» пропонує добірку книг, кожна з яких присвячена окремому періоду або події з історії України та має особливу вагу для вивчення нашого минулого. Сюди увійшли різножанрові видання – від художньої прози та мемуаристики до нон-фікшну.

«Сад Гетсиманський» Івана Багряного (1950)

Як і багато інших українців, автор постраждав від репресій у 30-ті роки минулого століття. Після пережитих гонінь він створив один із найпотужніших романів у жанрі психологічного реалізму в українській літературі. Розповідь побудована на основі сюжету з Біблії. Звідси й назва, адже Сад Гетсиманський був місцем передсмертних молитов Ісуса Христа. Отже, постать головного героя Андрія Чумака Іван Багряний змальовує у спротиві сталінській системі, попри всі страждання і тортури, яких той зазнав від рук енкаведистів.

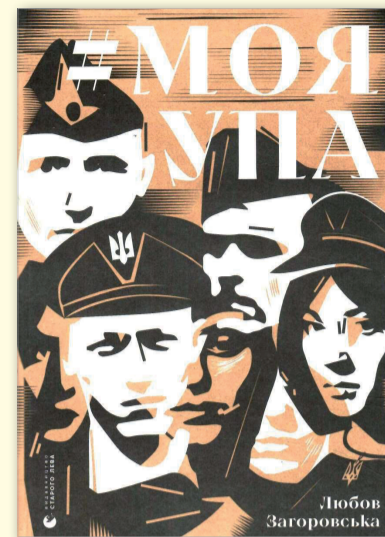
До речі, роман було екранізовано 1993-го року у форматі міні-серіалу під керівництвом режисера Ростислава Синька.

«#Моя УПА» Любові Загоровської (2022)

За версією «Видавництва Старого Лева», «#Моя УПА» входить до переліку найважливіших книг, створених за рік повномасштабної війни. Розповідати про таку віху національної історії, як діяльність українських повстанців, можна годинами. У цьому виданні авторка збирила 39 історій представників УПА, які, крім усього, можна прослухати як аудіомемуари, скориставшись QR-кодами. У передмові до книги дослідник Володимир В'ятрович зазначив: «Через десятки років герої пригадують найяскравіші моменти: для когось це участь у боях, для когось – арешт, допити, досвід виживання в таборах. Ця пам'ять важка, іноді навіть страшна, але не песимістична. Бо це мовлять переможці. Хто боровся, хто дожив до незалежності України та дочекався визнання від своєї вільної держави».

До речі, саме Володимирові В'ятровичу належить остання із нашої добірки історична праця.

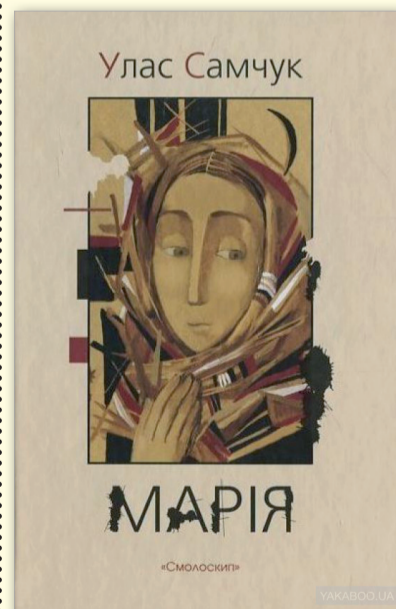

«Архіви КГБ. Невигадані історії» Едуарда Андриушенка (2022)

Книга, присвячена добі радянського тоталітаризму в українській історії. Однак за жанром – це справжня сувородокументалістика. Автор вирішив зібрати в архівах органів держбезпеки СРСР справи спецслужб, які якомога вищепніше окреслюють діяльність КГБ. «Героями цих історій стали видатні митці та цинічні вбивці, агенти та чекісти, втікачі та шпигуни. Хтось із них підписує абсурдні зізнання, а хтось дивом рятується від смерті. Хтось планує замах на рідних, а хтось потрапляє до таборів через власну балакучість. Хтось лишає зухвалі послання для КГБ, а хтось бачить, як знищують результат його багаторічної праці», – йдеться в офіційному описі видання. Розповідаючи про його актуальність, Едуард Андриушенко підкреслив, що історії в книзі починаються саме з 30-х років. «Вони вкотре і на конкретних прикладах демонструють злочинність радянського режиму в Україні. Показано, як люди виживали й знаходили шляхи співіснування з цією системою», – наголосив автор.

«Марія» Уласа Самчука (1934)

Історичний роман-хроніка, роман-реквієм про часи Голодомору 1932–1933 рр. Крізь призму жіночої долі Улас Самчук розповів про жорстоку реальність, в якій тоді опинилися тисячі українців. 27 258 – саме стільки днів головна героїня прожила на землі, більшість з яких минула в поневіряннях, причиною яких був сталінський режим, що прагнув винищити українську націю. Однією із тем роману є збереження історичної пам'яті та незамовчування злочинів більшовицької системи проти людяності, проти всього українства.

«Наша столітня. Короткі нариси про довгу війну» Володимира В'ятровича (2023)

Один із лейтмотивів книги – «всю українську історію – це попередження: війни не можна було уникнути, вона, на жаль, не могла бути іншою». Автор дає відповіді на 45 запитань щодо джерел сучасного російсько-українського протистояння, наприклад, «Чому росія досі боїться Бандери?» або ж «Чому український націоналізм потрібний Україні та світу?». Крім цього, Володимир В'ятрович порушує актуальні теми авторитарних «демократій» та дисидентства, здатного руйнувати ворожі режими. Дослідник стверджує, що «наша нескінченна й не почута ні світом, ні подекуди нами самими історія – про спроби росії поглинути Україну, розчинити нас, про страшні зусилля, якими наші північно-східні сусіди намагалися це робити ще з часів руйнування Батурина в 1708-му році до знищених Ірпеня, Бучі та Маріуполя в наші дні. Від початку творення російської імперії до її ганебного кінця».

Ганна Бенедюк,
за матеріалами сайтів українських видавництв